

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ὕπ' Ἄρ. 536 τῆς 17ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1966

Διοικητικαὶ Πράξεις καὶ Γνωστοποιήσεις

Ἄριθμὸς 839

Ο ΠΕΡΙ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΝΟΜΟΣ
(ΚΕΦ. 2 ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ 42 ΤΟΥ 1961 ΚΑΙ 20 ΤΟΥ 1963)

Κανονισμοὶ ἐκδοθέντες δυνάμει τοῦ ἄρθρου 29 (1) (θ)

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Παγκυπρίου Δικηγορικοῦ Συλλόγου ἐνασχοῦν τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγοῦμενας εἰς αὐτὸ τοῦ ἄρθρου 29 (1) (θ) τοῦ περὶ Δικηγόρων Νόμου, ἐκδίδει τοὺς ἀκολουθοῦντας Κανονισμοὺς, οἵτινες ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Παγκυπρίου Δικηγορικοῦ Συλλόγου τῆς 9ης Νοεμβρίου 1966.

Κεφ. 2.
42 τοῦ 1961
20 τοῦ 1963.

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ περὶ Δεοντολογίας τῶν Δικηγόρων Κανονισμοὶ τοῦ 1966.

Συνοπτικὸς
τίτλος.

Γενικαὶ Διατάξεις.

2. Ὁ δικηγόρος ὀφείλει νὰ ἔχη πάντοτε ἐν ᾧ ὅτι ὑπηρετεῖ τὴν δικαιοσύνην καὶ συνεργάζεται εἰς τὴν ἀπονομὴν αὐτῆς καὶ ὅτι ἡ βᾶσις τοῦ ἐπαγγελματικοῦ αὐτοῦ καθήκοντος εἶναι ἡ υπεράσπισις τῶν δικαιωμάτων τῶν πελάτου του ἐν τῷ μέτρῳ τῆς ἰκανότητός του, ἄνευ φόβου καὶ ἐν ἀύστηρᾷ συμμορφώσει πρὸς τὸν ἠθικὸν νόμον.

*Απαραίτητος συμπεριφορά.

3. Ὁ δικηγόρος ὀφείλει πάντοτε νὰ τηρῇ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ νομικοῦ ἐπαγγέλματος.

Τήρησις
τῆς τιμῆς
τοῦ ἐπαγγέλματος.

4. Ἡ συμπεριφορὰ τοῦ δικηγόρου ὀφείλει νὰ διέπῃται πάντοτε ὑπὸ τιμιότητος, εὐθύτητος καὶ πνεύματος δικαιοσύνης.

Τιμιότης
καὶ ἀμεροληψία.

5.—(1) Ὁ δικηγόρος, καίτοι ὀφείλει νὰ τηρῇ πρὸς τοὺς Δικαστὰς ἀπάντων τῶν Δικαστηρίων στάσις εὐγενείας καὶ σεβασμοῦ καὶ νὰ ἐπιμένῃ ὅπως παρομοία στάσις τηρῆται ἐκ μέρους τοῦ πελάτου του, ἐν τούτοις ὀφείλει νὰ τηρῇ ταυτοχρόνως ἀξιοπρεπῆ ἀνεξαρτησίαν ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ἐπαγγελματικῶν του καθηκόντων πρὸς τοὺς πελάτας του.

Καθῆκον
πρὸς τὸ
Δικαστήριον.

(2) Ὁ δικηγόρος ὀφείλει νὰ μὴ ἐπιζητῇ ποτὲ νὰ ἐπηρεάσῃ κατ' ἴδιαν, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, οἰονδήποτε Δικαστὴν οἰουδήποτε Δικαστηρίου ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἢ ὑπὲρ τοῦ πελάτου του.

(3) Ὁ δικηγόρος ὀφείλει νὰ εἶναι ἀκριβὴς εἰς τὰς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἐμφανίσεις του.

(4) Ὁ δικηγόρος ὀφείλει νὰ μὴ παραθέτῃ ποτὲ οἰανδήποτε ἐν γνώσει τοῦ ἀνακριθῆ ἢ παραπλανητικὴν νομικὴν αὐθεντιάν ἐν οἰαδήποτε δικαστικῇ διαδικασίᾳ ἢ ἐν γνώσει τοῦ νὰ παραπλανᾷ τὸ Δικαστήριον ἐφ' οἰουδήποτε ἄλλου θέματος.

(5) Οἱ Δικασταὶ ἀπάντων τῶν Δικαστηρίων δικαιοῦνται ὅπως τυγχάνωσι τῆς ὑποστηρίξεως ἀπάντων τῶν δικηγόρων ἐναντίον ἀδίκου ἐπικρίσεως ἢ παραπόνων.

Ἐν περιπτώσει, ὅμως, ὑπάρξεως οἰουδήποτε δικαίου παραπόνου ἐναντίον δικαστικοῦ λειτουργοῦ, ἀποτελεῖ δικαίωμα καὶ καθήκον τοῦ δικηγόρου νὰ ὑποβάλῃ τοῦτο εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν μέσῳ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Παγκυπρίου Δικηγορικοῦ Συλλόγου.

6. Ὁ δικηγόρος ὀφείλει νὰ μὴ χρησιμοποιῇ περιττὰ δικαστικὰ μέτρα ἢ διαθήματα ἢ ἐπιβραδυντικὴν τακτικὴν ἢ ὅποια μολοντί χρησιμοποιουμένη ὑπὸ τὸ πρόσχημα αὐστηρᾶς συμμορφώσεως πρὸς νομικοὺς κανόνες ἐν τούτοις ἀποσκοπεῖ μόνον εἰς παρεμπόδισιν ἢ καθυστέρησιν τῆς δεούσης ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης.

7. Ὁ δικηγόρος εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἀναλαμβάνῃ ἢ νὰ ἀρνήται τὴν ἀνάληψιν ὑποθέσεων ἄνευ παροχῆς οἰασδήποτε δικαιολογίας πρὸς τοῦτο, ἐξαίρουμένων ὑποθέσεων ἀνατιθεμένων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ὅτε ἡ ἀρνήσις του δέον νὰ αἰτιολογηθῆται ἐπαρκῶς :

Νοεῖται ὅτι ὁ δικηγόρος ὀφείλει νὰ μὴ ἀναλάβῃ ποτὲ ὑπόθεσιν ἐν τῇ ὁποίᾳ δὲν θὰ εἶχεν ἠθικὴν ἐλευθερίαν δράσεως.

8. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ 7, ἀποτελεῖ καθήκον τοῦ δικηγόρου νὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑπεράσπισιν παντὸς προσώπου κατηγορουμένου δι' ἔγκλημα, ἀνεξαρτήτως τῆς προσωπικῆς του γνώμης ὡς πρὸς τὴν ἐνοχὴν ἢ ἀθωότητα τοῦ κατηγορουμένου,

9. Δικηγόρος ἀναλαβὼν ποινικὴν δίωξιν ἐν οἰαδήποτε ὑπόθεσιν ὀφείλει πάντοτε νὰ ἔχη ἐν νῷ ὅτι τὸ πρῶτιστον καθήκον αὐτοῦ εἶναι νὰ μεριμνήσῃ ὅπως ἀπονεμηθῇ δικαιοσύνη καὶ οὐχὶ ἀπλῶς νὰ ἐπιτύχῃ καταδίκην.

10.—(1) Ἀποτελεῖ καθήκον καὶ δικαίωμα τοῦ δικηγόρου νὰ τηρῇ τὸ ἐπαγγελματικὸν ἀπόρρητον.

(2) Ἐὰν ὁ δικηγόρος εἶναι μάρτυς, εἶναι ἐπιθυμητὸν ὅπως μὴ ἐμφανισθῆ ἐπίσης καὶ ὡς δικηγόρος ὡς μάρτυς δὲ ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῆ εἰς τὸ Δικαστήριον μετὰ πλήρους ἀνεξαρτησίας γνώμης καὶ δύναται νὰ ἀρνηθῆ νὰ ἀπαντήσῃ εἰς οἰανδήποτε ἐρώτησιν ἢ ὅποια δυνατὸν νὰ τεῖνῃ εἰς τὸ νὰ ἀγάγῃ αὐτὸν εἰς ἀποκάλυψιν ἢ παραβίασιν οἰουδήποτε ἐπαγγελματικοῦ ἀπορρήτου.

11. Τὸ καθήκον τῆς τηρήσεως ἐπαγγελματικοῦ ἀπορρήτου περιλαμβάνει προστασίαν ἐμπιστευθέντων ἀπορρήτων ὑπὸ τρίτων προσώπων λόγῳ τοῦ ἐπαγγελματῶς του, ἐπίσης δὲ τῶν ἐμπιστευθέντων ἀπορρήτων συνεπείᾳ συνομιλιῶν αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἀναγκαῖαι ἵνα ἐπιτευχθῇ συμφωνία ἢ ὅποια κατόπιν δὲν ἐπραγματοποιήθη. Τὸ ἀπόρρητον περιλαμβάνει ἐπίσης τὰ εἰς αὐτὸν ἐμπιστευθέντα ὑπὸ ἄλλων δικηγόρων. Ὁ δικηγόρος δὲν δύναται νὰ ἀποδεχθῆ ἄλλην ὑπόθεσιν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ πελάτου του ὅταν ἡ ὑπόθεσις αὕτη θίγῃ ζήτημα ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ὅποιον ὁ πελάτης του προέβη εἰς ἀποκαλύψεις εἰς τὸν δικηγόρον κατὰ τὴν διάρκειαν παροχῆς ἐπαγγελματικῆς ἐξυπηρέτησεως ὑπὸ τοῦ δικηγόρου :

Νοεῖται ὅτι ὁ δικηγόρος δὲν ἀποκλείεται τοῦ νὰ ἀποδεχθῆ ὑπόθεσιν ἐκτὸς ἐὰν ἐντίμως καὶ εὐλόγως πιστεύει ὅτι θὰ εὐρίσκετο εἰς ἀμηχανίαν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του λόγῳ τῆς εἰς αὐτὸν

Παρέμβασις
εἰς τὴν διε-
ξαγωγὴν
τῆς δίκης.

*Αποδοχὴ
ἢ ἀρνήσις
ἀποδοχῆς
ὑποθέσεων.

*Υπεράσπισις
τοῦ κατηγο-
ρουμένου.

Δίωξις κατη-
γορουμένου.

*Επαγγελμα-
τικὸν ἀπόρ-
ρητον.

*Εκτασις
τοῦ καθή-
κοντος.

ἐπιδειχθείσης ἐμπιστοσύνης ὑπὸ ἄλλου πελάτου πρὸς ὃν εἶχε προηγουμένως παράσχη συμβουλᾶς ἐν σχέσει πρὸς τὸ αὐτὸ ζήτημα.

12. Ἐάν πελάτης ἤθελε διατυπώσει κατηγορίαν κατὰ τοῦ δικηγόρου του, τότε οὗτος δικαιούται ὅπως ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν κατηγορίαν, ἔστω καὶ ἐάν οὕτω πράττων δυνατὸν νὰ ἀναγκασθῇ νὰ ἀποκαλύψῃ ἀπόρρητα ἐμπιστευθέντα εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πελάτου.

Τερματισμὸς
τοῦ καθή-
κοντος.

13.—(1) Ὁ δικηγόρος ὀφείλει νὰ μὴ πράττῃ τι ἢ προκαλῆ ἢ ἐπιτρέπη ὅπως διαπραχθῇ τι τοῦ ὁποίου τὸ κύριον ἐλατήριο εἶναι ἡ προσωπικὴ διαφήμισις ἢ τὸ ὁποῖον δυνατὸν νὰ δώσει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἔχει τοιοῦτον ἐλατήριο.

Ἀπαγόρευσις
διαφήμισης.

(2) Ὁ δικηγόρος ὀφείλει νὰ μὴ δίδῃ συνέντευξιν εἰς τὸν τύπον ἢ ἄλλως νὰ προκαλῆ ἢ ἐπιτρέπη τὴν δημοσίευσιν στοιχείων οἰωνδήποτε ὑποθέσεων ἐκκρεμουσῶν ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων ἢ οἰασδήποτε ὑποθέσεως ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐνήργησεν ἢ ἐνεργεῖ ὡς δικηγόρος.

(3) Ἐπιτρέπεται εἰς δικηγόρον νὰ ἀπαντᾷ εἰς ἐρωτήσεις παντὸς νομικοῦ ἢ ἄλλου περιοδικοῦ, νοουμένου ὅτι δὲν γίνεται ἀδικαιολόγητος χρῆσις τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἢ οἰωνδήποτε σχόλιον τὸ ὁποῖον ἀφίνει τὴν ἐντύπωσιν αὐτοεξυμνήσεως καὶ ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι δὲν δημοσιεύεται ἐν τῷ περιοδικῷ ἢ φωτογραφία αὐτοῦ.

(4) Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως εἰς δικηγόρον νὰ δημοσιεύῃ εἰς οἰωνδήποτε ἐφημερίδα ἢ περιοδικόν, νομικὸν ἢ μὴ, οἰωνδήποτε ἄρθρον ἐπὶ παντὸς νομικοῦ, πολιτικοῦ, φιλολογικοῦ ἢ ἄλλου θέματος, ὑπὸ τούτων ἐν τῇ ἀμέσως προηγουμένῃ παραγράφῳ περιορισμούς.

(5) Ἐπιτρέπεται εἰς δικηγόρον νὰ ἐκτυπώῃ καὶ διανέμῃ εἰς πελάτας ἐπαγγελματικὰ δελτάρια φέροντα τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσίν του ἐπ' αὐτῶν ὡς καὶ τὰ ἐπαγγελματικὰ αὐτοῦ προσόντα.

14.—(1) Ὁ δικηγόρος ὀφείλει νὰ μὴ διενεργῇ ἢ ἐπιτρέπη τὴν διενέργειαν οἰασδήποτε θηρείας ἢ ἄγρας οἰωνδήποτε πελατῶν, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως.

Ἀπαγόρευσις
θηρείας καὶ
ἀγρας πε-
λατῶν.

(2) Ὁ δικηγόρος ὀφείλει νὰ μὴ πληρῶνῃ οἰωνδήποτε ἀμοιβὴν ἢ προμήθειαν, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, εἰς οἰωνδήποτε πρόσωπον διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ τελευταίου θηρείαν ἢ ἄγραν οἰωνδήποτε πελάτου.

(3) Ὁ δικηγόρος ὀφείλει νὰ μὴ χρησιμοποιῇ ἢ ἐπιτρέπη εἰς ἄλλον νὰ χρησιμοποιῇ, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, οἰουσιδήποτε πράκτορας ἢ μεσίτας πρὸς τὸν σκοπὸν ἐπηρεασμοῦ καὶ ἀναθέσεως εἰς τὸ γραφεῖον του οἰωνδήποτε ὑποθέσεων ἢ νὰ ἀμείβῃ οἰουσιδήποτε ἀστυνομικούς, δεσμοφύλακας, ἰατροὺς, μέλη προσωπικοῦ νοσοκομείου, ἢ ἄλλα πρόσωπα ἵνα ἐπηρεάσωσιν ἐγκληματίας, πληγωμένους, ἀσθενεῖς, ἀμαθεῖς, ἢ οἰωνδήποτε πρόσωπων ὅπως ζητήσῃ τὰς ἐπαγγελματικὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ.

15. Ὁ δικηγόρος ὀφείλει νὰ μὴ συμμετέχῃ ἐνεργῶς εἰς τὴν διεξαγωγὴν οἰασδήποτε ἐμπορικῆς ἢ ἄλλης οἰκονομικῆς ἐπιχειρήσεως ἢ νὰ εἶναι ἐνεργὸν μέλος οἰασδήποτε ἐμπορικῆς ἢ ἄλλης οἰκονομικῆς ἐπιχειρήσεως :

Ἀπασχόλη-
σις εἰς ἐπι-
χειρήσεις.

Νοεῖται ὅτι ἡ διαχείρισις τῆς ἰδιοκτησίας ἢ περιουσίας αὐτοῦ ἢ τῆς οἰκογενείας του δὲν θεωρεῖται ἐνεργὸς συμμετοχὴ εἰς οἰωνδήποτε ἐμπορικὴν ἢ ἄλλην οἰκονομικὴν ἐπιχείρησιν :

Νοεῖται περαιτέρω ὅτι δικηγόρος δύναται νὰ εἶναι μέλος διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ γραμματεὺς (οὐχὶ ὁμῶς ὑπάλληλος) οἴκου ἢ εταιρείας ἄλλ' οὐχὶ ὁ Διευθύνων Σύμβουλος τούτου.

Σχέσεις Δικηγόρου μετὰ τοῦ πελάτου του.

Συμβουλή
ὡς πρὸς τὴν
ἐπιτυχίαν
ὑποθέσεως.

16.—(1) Ὁ δικηγόρος ὀφείλει νὰ μὴ διασβεσαιοῖ ποτὲ τὸν πελάτην του ὅτι ἡ ὑπόθεσις του θὰ ἐπιτύχη ἀλλ' ὀφείλει νὰ διδῆ μόνον τὴν γνώμην του περὶ τοῦ θασίμου ἢ μὴ τῆς ὑποθέσεως.

(2) Ὁ δικηγόρος ὀφείλει νὰ συμβουλευῆ τὸν πελάτην του ὅπως συμβιβάζῃ ὑπόθεσιν ἕάν ὁ συμβιβασμὸς εἶναι κατὰ τὴν γνώμην του δίκαιος καὶ εὐλόγος.

Συγκρουό-
μενα συμφέ-
ροντα.

17. Ἀποτελεῖ καθήκον τοῦ δικηγόρου, ἐπὶ τῇ ἀναλήψει ὑποθέσεως, ὅπως ἀποκαλύψῃ εἰς τὸν πελάτην του οἰονδήποτε συμφέρον ὅπερ ἔχει ἐν τῇ ἐπιδίκῳ διαφορᾷ ἢ οἰανδήποτε σχεδὸν τὴν ὅποιαν ἔχει πρὸς τοὺς διαδίκους, καὶ νὰ δηλώσῃ ἕάν ὑπόκειται εἰς ἐπιρροὴν ἀντικειμένην πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ πελάτου του· ἕάν παρ' ὅλα ταῦτα ὁ πελάτης ἐπιθυμῇ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰς ὑπηρεσίας του, τοῦτο θὰ εἶναι κατόπιν πλήρους ἀποκαλύψεως τῶν γεγονότων.

Παραίτησις
δικηγόρου.

18. Ἄπαξ ὁ δικηγόρος ἀνέλαθε μίαν ὑπόθεσιν, δὲν δύναται νὰ ἀποσυρθῆ, ἐκτὸς λόγῳ τοῦ ὅτι ἐμεσολάβησεν εὐλόγος αἰτία ἐπιρεάζουσα τὴν καλὴν του φήμην, τὴν ἀξιοπρέπειάν του ἢ τὴν συνειδησίην του ἢ ἕάν ἐμεσολάβησε παραθίσις ὑπὸ τοῦ πελάτου του οἰασδήποτε ἠθικῆς ἢ ὕλικῆς ὑποχρέσεως πρὸς αὐτὸν ἢ λόγῳ οἰασδήποτε ἄλλης εὐλόγου αἰτίας.

Ἀνακαλύψις
σφάλματος
ἢ ἀπάτης
διαρκούσης
ἢ κατόπιν
δίκης.

19. Ὅσακις ὁ δικηγόρος ἀνακαλύψῃ διαρκούσης τῆς δίκης ἢ μετ' αὐτὴν ὅτι ἔλαθε χώραν σφάλμα ἢ ἀπάτη διὰ τῆς ὁποίας ὁ πελάτης του ἀδίκως προσεπορίσθη ἢ δυνατὸν νὰ προσπορίσθῃ ἐν τῷ μέλλοντι ὄφελός τι, ὀφείλει νὰ ἀνακοινώσῃ τὸ γεγονὸς ἵνα τοῦτο ἐπανορθωθῇ καὶ ὀφείλει νὰ παρεμποδίσῃ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ὠφελήματος τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποκτηθῇ συνεπείᾳ τούτου. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ πελάτης του ἀρνεῖται νὰ συμμορφωθῇ ὁ δικηγόρος ὀφείλει ἐπιπροσθέτως πρὸς τὸν τερματισμὸν τῆς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ πελάτου του σχέσεως νὰ καταγγείλῃ τὸ ζήτημα εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχήν.

Ἀρχαὶ πᾶς
ὁποίας ὁ
δικηγόρος
δέον νὰ
ἀκολουθῇ
κατὰ τὸν
καθορισμὸν
τῶν δικαιο-
μάτων του.

20. Ὅταν δὲν ὑφίσταται πρόνοια διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀμοιβῆς δικηγόρου, ὁ δικηγόρος ὀφείλει, καθορίζων αὐτήν, νὰ καθοδηγῆται ὑπὸ τῶν κάτωθι κριτηρίων ἄτινα συνίστανται εἰς :

- (α) τὴν σοβαρότητα τῶν ὑπηρεσιῶν του·
- (β) τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον συνεπάγεται ἡ διαφορά·
- (γ) τὸ ἐπιτευχθὲν ἀποτέλεσμα καὶ τὴν σοβαρότητά του·
- (δ) τὴν πρωτοτυπίαν ἢ τὴν δυσκολίαν τῶν νομικῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα ἠγέρθησαν·
- (ε) τὴν ἱκανότητα, τὴν φήμην καὶ τὴν εἰδικότητα τοῦ δικηγόρου·
- (στ) τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ πελάτου·
- (ζ) τὸ ἐνδεχόμενον ἀποκλεισμὸς τοῦ δικηγόρου ἀπὸ τοῦ νὰ ἐμφανισθῇ εἰς ἄλλας ὑποθέσεις·
- (η) τὸ κατὰ πόσον ἡ χρησιμοποίησις τῶν ἐπαγγελματικῶν ὑπηρεσιῶν του εἶναι ἔκτακτος ἢ καθιερωμένη ἢ μόνιμος·
- (θ) τὸν χρόνον ὁ ὁποῖος ἀπητήθη εἰς τὴν ὑπόθεσιν· καὶ
- (ι) τὸν βαθμὸν τῆς συμμετοχῆς τοῦ δικηγόρου εἰς τὴν μελέτην, παρουσιάσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ὑποθέσεως.

Σχέσις δικηγόρου μετ' ἄλλων συναδέλφων.

Φιλία καὶ
σεβασμὸς
μεταξὺ
δικηγόρων.

21. Δέον νὰ ἐπικρατῇ πνεῦμα εὐγενείας, συναδελφότητος καὶ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ μεταξὺ δικηγόρων.

Οἱ δικηγόροι δέον νὰ ἀπέχουν παντὸς ἀνοικείου ἢ ἐπιβλαβοῦς σχολίου καθ' οἷονδήποτε συναδέλφων τῶν καὶ ἀπὸ τοῦ νὰ ἀναφέρωνται εἰς ἰδιορρυθμίαν τούτου προσωπικῆς, πολιτικῆς ἢ ἄλλης φύσεως.

22. Ὁ δικηγόρος ὀφείλει νὰ μὴ προβαίνει εἰς διαπραγματεύσεις, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, μετὰ τοῦ πελάτου συναδέλφου του εἰμὴ ἐν πλήρει γνώσει καὶ τῇ ἐξουσιοδοτήσει ἢ συγκαταθέσει τοῦ ἐν λόγῳ συναδέλφου.

Διαπραγματεύσεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου.

23. Ὁ δικηγόρος ὀφείλει νὰ μὴ παρεμβαίνει ἄνευ προειδοποιήσεως ἐκ μέρους προσώπου τοῦ ὁποῦ ἡ ὑπόθεσις εὐρίσκεται εἰς χεῖρας συναδέλφου του, ἐκτὸς εἰς περιπτώσεις σαφούς/ρητῆς παραιτήσεως τοῦ τελευταίου. Ὅταν ἡ παρέμβασις δικηγόρου δὲν ἀνακαλύπτεται εἰμὴ ἄφοῦ ἀνελήφθη ἡ ὑπόθεσις δέον νὰ δοθῇ εἰδοποιήσις ἀμέσως μετὰ τοῦτο. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁ δικηγόρος ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ θεβαιωθῇ ὅτι ἡ ἀμοιβὴ τοῦ συναδέλφου του ἐπληρώθη.

*Αντικατάστασις δικηγόρου.

24. Διευθετήσεις καὶ συμφωνίαι μετὰξὺ δικηγόρων σχετικῶς πρὸς οἰονδήποτε ζήτημα τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ εἰς τὴν διεξαγωγὴν οἰσδήποτε διαδικασίας δέον νὰ τηρῶνται πιστῶς.

Διευθετήσεις μετὰξὺ δικηγόρων.

25.—(1) Ὁ δικηγόρος ὀφείλει νὰ μὴ θεωρῇ πρότασιν τοῦ πελάτου του διὰ βοήθειαν ὑπὸ ἐπιπροσθέτου δικηγόρου ὡς ἔνδειξιν ἐλλείψεως ἐμπιστοσύνης, ἢ δὲ τοιαύτη συνεργασία δέον κατὰ κανόνα νὰ γίνεταί ἀποδεκτὴ.

*Ἐπαγγελματική συνεργασία καὶ σύγκρουσις γνωμῶν.

(2) Ὅταν δικηγόροι χειριζόμενοι ἀπὸ κοινοῦ μίαν ὑπόθεσιν δὲν δύνανται νὰ συμφωνήσωσιν ἐν σχέσει πρὸς σημεῖον οὐσιώδους ἐνδιαφέροντος διὰ τὸν κοινὸν πελάτην των, ὀφείλουσιν νὰ γνωστοποιήσωσιν πρὸς τοῦτον εἰλικρινῶς τὴν τοιαύτην ἀντιγνωμίαν των ἵνα οὗτος ἀποφασίσῃ τελικῶς. Ἡ ἀπόφασίς του θὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ, ἐκτὸς ἐὰν ἡ φύσις τῆς διαφορᾶς καθιστᾷ διὰ τὸν δικηγόρον τοῦ ὁποῦ ἡ γνώμη ἀπερρίφθη ἀδύνατον τὴν περαιτέρω λυσιτελῆ συνεργασίαν του. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀποτελεῖ καθήκον του νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ πελάτου ὅπως ἀπαλλαγῇ τῆς ὑποθέσεως.

26. Ἀπαντὰ τὰ χρηματικὰ ποσὰ πελάτου ἢ ἄλλῃ ἰδιοκτησίᾳ περιερχομένη εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ δικηγόρου πρὸς ὄφελος ἢ διὰ λογαριασμὸν τοῦ πελάτου δέον νὰ καταβάλληται ταχέως εἰς αὐτόν.

Καταβολὴ χρημάτων ὀφειλομένων εἰς πελάτας καὶ λογαριασμοί.

Σχετικῶς πρὸς τὸ θέμα τοῦτο ὁ δικηγόρος ὀφείλει νὰ τηρῇ τοιαῦτα ἀρχεῖα οἷα θὰ ἐπέτρεπον εἰς αὐτόν νὰ πληροφορήσῃ ταχέως τὸν πελάτην του περὶ οἰουδήποτε ποσοῦ εἰς πίστιν του.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 15ῃ Νοεμβρίου 1966.

ΚΡΙΤΩΝ Γ. ΤΟΡΝΑΡΙΤΗΣ,
Γενικὸς Εἰσαγγελεὺς τῆς Δημοκρατίας,
Πρόεδρος Δικηγορικοῦ Συλλόγου Κύπρου.

*Ἀριθμὸς 840

Ο ΠΕΡΙ ΡΥΘΜΙΣΕΩΣ ΟΔΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΝΟΜΟΣ,
ΚΕΦ. 96 ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ ΑΡ. 14 ΤΟΥ 1959, 67 ΤΟΥ 1963,
6 ΤΟΥ 1964 ΚΑΙ 65 ΤΟΥ 1964

Γνωστοποιήσις δυνάμει τοῦ Ἄρθρου 17 (7).

Ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ὑπ' ἀρ. 1248 Γνωστοποίησιν τὴν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς 2ας Δεκεμβρίου 1965, γνωστοποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος ὅτι, κατόπιν μελέτης τῶν σχεδίων καὶ τεχνικῶν ὄρων τῶν ἀφορώντων πάσας τὰς ὁδοὺς τὰς ἀναγεγραμμένας εἰς τὸν Πίνακα τὸν συνοδεύοντα τὴν ρηθεῖσαν γνωστοποίησιν, οὐδεμιᾶς ἐνστάσεως ὑποβλήθεισης, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ἐξουσιῶν δι' ὧν περιβέβληται δυνάμει τοῦ ἄρθρου